

HGGunnink, gehouden te Mariënberg, 06.08.2023

Votum en zegengroet

Psalm 19:1,2

Gebed

Psalm 19: 3, 4, 5, 6

Lezen: Openbaring 3: 1-6

Dordtse Leerregels III/IV, art. 3, 6, 11, 16

Tekst ZONDAG 20

Bediening van het Woord

Gezang 27: 1, 2, 3, 4, 5, 6

ApGelBel

Psalm 93: 1, 2, 3

Gebed

Inzameling van de gaven

Gezang 27: 7, 8, 9

Zegen

Gemeente van onze Heere, Jezus Christus,
gemeente van de Heilige Geest,

Dat zeg ik, maar kan ik dat zeggen?

Bent u hier gemeente van Christus in (*plaatsnaam...*) ook gemeente van de Heilige Geest? En wat betekent dat?

Wat voor geestelijks valt er bij u op te merken?

Over de Heilige Geest en Zijn werk gaat het in Zondag 20.

En aan de hand van die Zondag wil ik u het Woord van de Heere laten horen onder het thema:

God, de Heilige Geest maakt voor elkaar

- 1) Gods reddingswerk**
- 2) Gods kinderen**

Openbaring 3. Dit zegt Hij de Heere van de gemeente in Sardis, en dan volgt de beoordeling van die gemeente.

Christus heeft die gemeente van binnen en van buiten bekeken, en zo kwam Hij met Zijn rapport.

Als je op school zit dan weet je wel dat er dan op aan komt, het rapport. Ja.

Dat is een goed rapport, en dan ga je over. En er is misschien een niet zo goed rapport, en dan mag je het nog een keer overdoen.

In Sardis kregen ze geen best rapport, een heleboel onvoldoendes.

Het leek wel heel wat in die gemeente.
Ze zijn d'r elke zondag, ze zingen flink, ze spelen netjes, het is stil als er gepreekt wordt.
Maar het oordeel van de Heere is vlijmscherp, keihard: dood.
Er zit geen leven in.
Of, kun je ook anders zeggen, er zit geen Geest in.

Ze horen wel, maar ze luisteren niet.
Net zoals het thuis gaat, "ik heb het wel gehoord". Ja, maar je hebt het niet gedaan.
Het Woord dat werkt niks uit, dat heeft geen enkel gevolg.

Dat is een keihard oordeel, dat is een heel slecht rapport.
En dat oordeel komt van de Heere die de zeven geesten van God heeft.
Dat betekent dat komt van Hem die beschikt over de Geest, de Heilige Geest die bijvoorbeeld het geloof werkt.

Dat was in Sardes, er waren mensen die hadden nog nooit van de Heere Christus gehoord, en daar kwam het Evangelie en de Heilige Geest werkte geloof.
En er waren mensen in Sardes die hadden het Oude Testament van haver tot gort door, die kende dat voor een heel groot deel zelfs uit hun hoofd, én met hun hart.
Maar ook bij kinderen, bij jonge mensen, en bij de ouderen die dat Oude Testament kenden, was het de Heilige Geest die ze, -zeg het maar zo-, die ze de Heere Christus liet zien.

De Geest die wijsheid geeft.
De Geest die de mensen daar en hier maakt tot bidders.
Die mensen nieuw maakt.
Die kracht geeft om vol te houden als het tegenzit en als het moeilijk wordt.
Die blij maakt.
Die vrolijkheid van het geloof geeft, zoals Luther het daar vaak over had.
Die mensen de dingen laat zeggen tegen anderen, want het is zo geweldig, daar hou je je niet over stil.

De Heilige Geest die steunt.
Die levend maakt!
En die een verterend vuur is, als de Heere Christus niet als Heere wordt aanvaard.

Alleen God de Heilige Geest, kan zo'n dode gemeente weer levend maken.
Het is wat wij met de Dordtse Leerregels zo heel nadrukkelijk belijden, wij kunnen dat niet. wij kunnen onszelf niet levend maken, we kunnen een ander ook niet het leven geven.
Nee, alleen de Geest. Want Hij is echt een eeuwig God.

En voor dat werk van verandering, van vernieuwing, van levend making, heb je Goddelijke krachten nodig.
God is Hij, samen met de Vader en de Zoon.
En in wat Hij doet, werkt Hij volledig samen met de Vader en de Zoon.
Je kunt het dan vanmiddag in Zondag 20 wel hebben over God de Heilige Geest, maar

je kunt dat nooit losmaken van wat er voor staat, in de Zondagen 11 tot en met 19, over de Heere Christus, en wat er dan nog weer voor staat in de Zondag 9 en 10, over God de Vader.

Dat heeft alles met elkaar te maken.

Nee, ik moet zeggen, de drie Personen hebben alles met elkaar te maken.

Want ze zijn erop gericht, ze zijn er op uit, -dat is alleen maar iets van God-, om Zichzelf te verheerlijken, zegt de Bijbel dan.

Om Zichzelf groot te maken. Om ervoor te zorgen dat God geloofd, en geprezen, en geroemd, en gedankt wordt.

En om dat te doen, of met het oog daarop is God bezig mensen te redden.

Want wie loven en prijzen en roemen God?

Dat zijn de mensen die door Hem gered zijn.

God brengt dat werk van de redding voor elkaar.

En daarom klinkt het in Sardis, hier en overal waar het Woord klinkt: wie oren heeft die moet ze gebruiken.

“Gebruik je oren dan zeggen!” zeggen ze thuis. “Luister dan ook!”

En in de Bijbel staat precies hetzelfde, ‘gebruik je oren dan, luister, het is namelijk de Geest. Het is God die in deze brief aan Sardis, maar ook in de hele Bijbel tot de gemeente spreekt.

Het is Zijn Woord, het Woord van God dat vroeger in Sardis en de hele geschiedenis door, tot en met nu hier in (*plaatsnaam...*) te horen is.

Góð spreekt u aan.

En dat is thuis ook als de Bijbel opengaat, maar het gaat hier over dat bijzondere aanspreken. De verkondiging van het Evangelie.

God die levend maakt, Die zegt een heleboel dingen tegen zijn gemeenten.

Dat is dezelfde God, -en die ernst zit er altijd in, moet je bij elkaar houden-, dat is dezelfde God die ook in brand kan steken, met de vernietigende gevolgen daarvan.

En dat betekent dus, kinderen, grote mensen, je leest het Woord, je hoort, je luistert naar het Woord.

God heeft het tegen u en tegen jou!

Dat wil ik even de kinderen leren vanmiddag.

Als je hoort over God de Heilige Geest, moet je altijd een ander woord daar eigenlijk bij zeggen.

En dan doe ik het heel kort.

Geest, en Woord, Bijbel.

Of, Bijbel, Woord en Geest.

Aldoor samen op.

En denk dan maar aan thuis, na het eten of voor het eten, moet je zelf weten, dan zeggen we wel eens, “we gaan even Bijbellezen”.

Nee, we gaan niet even Bijbellezen, we gaan luisteren naar wat God de Heilige Geest in dat Woord, in die Bijbel tegen ons te zeggen heeft.

Woord en Geest, Geest en Woord dat mag je onthouden totdat je 100 bent, of nog ouder.

Dat moet je nooit vergeten, dat hoort zo bij elkaar.

Daarom, er staat in de Bijbel, staat in het Woord van God, dat kan immers ook niet, er staat niets wat mekaar tegenspreekt.

Dat zeggen mensen tegenwoordig wel eens, "dat kan helemaal niet, moet je eens kijken wat daar staat".

Dat is de grootste dwaasheid die je kunt hebben.

In de Bijbel is absoluut geen enkele keer dat het één niet spoort of klopt met het ander.

Want het is die ene God de Heilige Geest die dat ene woord laat horen.

En God spreekt Zichzelf niet tegen.

Maar als God u aanspreekt, en jou aanspreekt, dan is dus weer die vraag, wat haalt dat aan?

Hoe geestelijk zijn wij?

Welke invloed heeft nou de Heilige Geest, en u denkt al, want u hebt dat goed onthouden van net, u denkt er meteen achteraan, het Woord.

Welke invloed heeft de Heilige Geest met Zijn Woord op ons.

Want het is zo belangrijk, dat je echt dat Woord van GOD hoort.

Niet maar die Bijbel, natuurlijk mag je dat ook wel zeggen, dat is helemaal geen probleem.

Maar als je even doordenkt: het WOORD van GOD klinkt!

Hij wil dat Zijn Woord in ons hart, in ons leven echt doordringt.

En iedereen die thuis, voordat er gelezen wordt, misschien aan het begin van de maaltijd, of op een ander moment, iedereen die voordat er gelezen wordt, bidt, mag dan ook vragen: "HEERE, wilt U mij, wilt U ons bij ons luisteren naar U zegenen".

Waar niet naar God de Heilige Geest geluisterd wordt, en dat was in Sardis dus zo, daar wordt een gemeente een dode gemeente.

Het kan wat lijken, maar 't is niks.

Want, ze leven niet met de HEERE. Ze leven los van Zijn Woord.

En Geestelijke mensen, daar hoef je niet oud voor te zijn, dat kunnen kinderen ook gaan doen, Geestelijke mensen bidden telkens weer, elke dag, en speciaal in verband met de erediensten op zondag: "Heilige Geest, leert U mij alstublieft luisteren! Echt luisteren. Opent u mijn oren!"

Want je kunt ook in de kerk zitten, en niks horen. Da's helemaal niet zo moeilijk.

Dat zeg ik niet boos tegen u. Maar dat weet ik van mezelf.

Ik kan in de kerk zitten, ik kan dan horen, maar ondertussen met van alles en nog wat in mijn gedachten bezig zijn.

Ik hoor bij wijze spreken alles. Maar luisteren doe ik niet.

Dus, het is zo nodig om te bidden: "leert U mij luisteren! Open mijn oren! En vooral open

mijn hart! Geef mij eerbied voor U! En laten er gevolgen zijn van het luisteren!”

Geestelijke mensen en Geestelijke kinderen, die danken: “o God, ik dank U dat U mij, die van mezelf levenloos is, dat U mij levend wilt maken. Dat U mij ongelooflijk veel belooft. Op elke bladzijde van het Woord van U. En als het nodig is, dat U mij wilt laten schrikken, opdat ik niet bij U vandaan glij - de hel in”.

Het is allemaal Gods liefde die zoekt, die vraagt. Die eist om úw liefde. Want God wil u redden, zodat u leeft. En God eert.

2) Dan het tweede. **God de Heilige Geest maakt voor elkaar Gods kinderen.**

De Heere van de gemeente in Sardis, dat is dezelfde als onze Heere Jezus Christus, Die roept het die gemeente, en Die roept het elke gemeente toe: “leef toch, laat er leven zijn. Geloof in God de Heilige Geest Die levend maakt!”

En als u nog meer tijd hebt, dan zou u dat hele hoofdstuk III/IV van de Dordtse Leerregels kunnen lezen.

En dan merkt u: dat gaat allemaal over mij, hoe het met mij is, en hoe God door Zijn Geest met mij bezig is en wil zijn.

Ik zei net, de gemeente in Sardis die krijgt een bar slecht rapport. Allemaal onvoldoendes. Het is een trieste conclusie: de gemeente, die is dood.

Maar dan gaat het ook verder in die brief, of in dat rapport.

Er zijn tóch ook een aantal leden die trouw gebleven zijn. Die wel luisteren naar de Geest. En die sterk gemaakt zijn door de Geest.

Die sterk ook de verleidingen juist tegenstaan, afweren, er niet mee te maken willen hebben.

Want, want God is toch alles waard? Alle eer? Alle liefde?

En dan belijden wij, dan zeggen wij het de Bijbel na als gelovige mensen: “die Heilige Geest is ook aan mij gegeven”.

Via het geloof in de Heere, Jezus Christus.

Wie in de Zoon gelooft, krijgt de Heilige Geest. Dat belooft God.

Maar nou is het wat een vreemd zinnetje eigenlijk: ‘Hij is ook aan mij gegeven’.

Dat is toch wat anders dan: ‘ik heb hem gekrégen’.

Als je jarig bent, en je krijgt een cadeau, dan is dat van jou. Daar kun je mee doen wat je wilt.

En dat is hier natuurlijk niet zo.

Hij is mij gegeven, aan mij gegeven. Hij is zo nauw aan mij verbonden als het maar kan.

De gelovige die mag zeggen: “ik, samen met God. God en ik, samen-op”.

Ja, Hij is en Hij blijft God. Hij heeft het altijd te zeggen. Hij be-Heer-st mij. Maar: aan Hem verbonden.

Hij is aan mij gegeven.

Maar dan is het dus nodig om ook elke dag te vragen: “wilt U mij leiden? Wilt U mij

sturen? Wilt U mij helpen? Wilt U mij steunen? Wilt U mij kracht geven?"

Dat weten vaders en moeders wel - dat er allerlei situaties zijn in het leven waarin je het eigenlijk zelf niet meer weet.

Wij kunnen soms zomaar stilgezet worden.

En juist dan mogen wij, omdat de Geest aan ons gegeven is, vragen: "geeft U mij weer zicht op de dingen! Geeft U mij hier Uw leiding! Help mij hier in!"

Want de bedoeling is immers, dat wij als christen, als christin aan Christus verbonden zijn. Met Christus 'sporen'.

En hoe doen we dat?

Als wij leven aan de hand van het Woord, als wij leven door de Geest.

God werkt aan uw zaligheid. En dan geeft Hij álles wat van Christus is.

De Catechismus zegt van, 'aan Christus en al Zijn weldaden deel geven'.

Wat zijn nou die weldaden dan?

Dat is bijvoorbeeld de vergeving. Dat wonder van vergeving. Elke keer weer.

Dat houdt noooooooooooit op.

Het wonder van vernieuwing. Dat het toch is: 'HEERE, ik ben bezig naar U te luisteren. Ik krijg er zin in om Uw wil te doen.'

Vergeving, vernieuwing, verheerlijking.

Ja, je leeft, en je geniet ervan misschien. En je bent met een heleboel dingen bezig.

Maar wat daar ver bovenuit gaat, dat is dat leven met de HEERE in die heerlijkheid.

Maar daar kom je van jezelf nooit aan toe.

Nee, maar HIJ! HIJ Die dat brengt en Die dat werkt.

Dan in die verheerlijking, in die heerlijkheid, dán ben je volmaakt levend. In plaats van levenloos.

En waarom zijn er dan in Sardis nog van die Geestelijke mensen?

Waarom mag u van uzelf in het geloof zeggen: "ik ben Geestelijk"? Waarom kan dat?

Dat kan, omdat je door de Geest geleid, de belofte van God over die Geest aanvaardt.

En telkens CHRISTUS voor de aandacht blijft houden.

Begin met Hem de dag maar: "ik ben van Christus".

En dan kun je heel ZONDAG 1 opzeggen. Dat doen we meestal niet.

Maar wat is het bijzonder, ik hoorde het onlangs nog weer, een oude dame helemaal dement, maar ZONDAG 1 van begin tot eind zei ze telkens op.

Je hoefde maar één vraag te stellen, en dan kwam ZONDAG 1 weer.

En dan kun je zeggen, "ja, weet ze nog wat ze zegt?"

Dat is helemaal niet interessant.

Ze weet misschien heel weinig meer. Maar dat was het in haar leven. En dat mag het voor ons in ons leven zijn.

'Ik ben van Jezus Christus'! Met alles wat dat betekent.

En als je Christus voor de aandacht houdt, dan pas je je niet langer aan, aan de

omgeving zonder God.
Nee, want je weet, ik mag léven!
Waarom zou ik dan slaaf van de dood en van de zonde zijn?

Geestelijke mensen geloven dat de heiligheid van Christus aan hen wordt toegerekend.
En dat is ook zo'n punt.
Je kunt soms bijna moedeloos worden.
Je zit in de kerk en je zingt een Psalm en dat raakt je tot in het diepst van je hart, en je wordt er helemaal blij van. En je gaat naar huis en binnen tien tellen heb je dikke ruzie.
De zonde.

Vroom tegenover zonde.
En dan denk je van, het wordt met mij nooit wat. Het is nooit wat. Waardeloos.
Nou, dat het met ons nooit wat wordt, da's niet waar.
Op deze aarde wordt het nooit geweldig, nee. Het blijft altijd een worsteling, het blijft altijd die zonde.

Maar het WORDT zeker wel wat. Want wij komen daar uit, bij die volkomen heiliging.
En die volmaaktheid van Christus wordt de gelovige hier al toegerekend.
Dus zelfs na zo'n beroerde toestand, in de kerk blij gezongen, thuis ruzie gemaakt, dan mag je 's avonds toch zeggen: "HEERE, dankzij de heiligheid van Christus, bid ik tot U, ik ben een heilige".
Dat kun je misschien niet eens begrijpen. Dat gaat zo diep. Maar 't is wel waar!

U merkt, broeders en zusters, hoe belangrijk het is dat wij niet alleen maar bidden om de vergeving van onze zonden.
Dat doen we vaak regelmatig genoeg.
Maar dat we met het oog op onszelf, met het oog op ons doen en laten, met het oog op onze kinderen, met het oog op ons hele leven, óók bidden om het werk van God de Heilige Geest.
Zodat je kunt zeggen: "ik lééf, want Christus leeft in mij!".

Dat zijn ook die wonderlijke woorden in Galaten van de apostel Paulus.
Maar hoe wonderlijk ook, dat is nu de werkelijkheid voor de gelovige.
En zo troost de Geest, zoals wij ook belijden in ZONDAG 20.
Want troosten, dat is houvast geven. En steun.

Hoe verdrietig kun je worden van je zonden. Die er áltijd weer zijn.
Je wordt toch soms zo verschrikkelijk zat van jezelf: het komt niet goed met mij.
Nee, inderdaad, het komt niet goed met mij.
MAAR, maar, maar, maar, God de Heilige Geest, Christus, Christus, Christus!
Hij wil u klaarmaken voor de eeuwigheid.

'Eeuwig bij mij te blijven.'
Er is één of ander deuntje van, 'ik zal altijd bij je blijven', misschien kent u het wel.
Als je dat eerlijk zegt, dan is dat ook het liefdeslied van de Heilige Geest. Die zegt tegen u, tegen jou: 'Ik zal altijd bij je blijven.'

Daar hoef je nooit aan te twijfelen! Dat belooft Hij!

Het punt is wel: hoe reageer je daarop?

Want het is één van tweeën. Of je zegt: "halleluja!" Of je zegt gewoon: "HEERE, ik dank U".

Of je kunt je omdraaien en de schouders ophalen, en zeggen: "wat kan mij dat nou schelen".

Het is één van tweeën. Dat was in Sardis zo. En die gemeente bestaat allang niet meer. Dat is hier in net zo.

Of je zegt "nee".

Of je gelooft de belofte!

Wie overwint, hem zal Ik geven -nou, wat komt er allemaal?- zijn naam zal Ik niet uitwissen uit het boek van het leven. Zijn naam belijden voor Mijn Vader en de engelen. Dat betekent dat het nooit aan God ligt.

Wij kunnen God de schuld nooit geven, als wij Hem de rug toekeren.

Maar wij mogen de heerlijke belijdenis van ZONDAG 20 elke dag nazeggen.

En let dan vooral op je eigen doop. En als je gelovig aanneemt, zul je persoonlijk Geestelijk leven.

En als de gemeente aanneemt, zal de gemeente Geestelijk zijn.

Gemeente van de Geest - vol van de liefde ván God. En van de liefde tót God.

Vol van de waarheid van Zijn Woord.

AMEN